

dors i Diputats l'han rebuda amb entusiasme a Anglaterra i, principalment, als Estats Units. L'altra lliga se proposa que tothom apedaci les robes de vestir i d'aquesta manera se fassin durar los vestits tan com se pugui. La tercera lliga es prou coneguda al nostre país, i tingué bastanta acceptació de bell principi.

¡No hi tenim pas res que dir amb totes aquestes lligues, perquè som en temps de *modes* i es-
prit d' *associació* en tots els ordres de la vida!... Amb tot, fora de dóldrer que aqueixes Lligues logressin *abaratar* el vestit luxós dels rics i *en-*
carir encare més el modest i senzill dels pobres i trevalladors... que tot aixó podria ben esser. També: cap lliga deu proposarse vullguer fer *estalviar* massa la roba a les persones amb bene-
fici de l'*economia*, pro amb perjudici de la mor-
al i la *decencia*: ni deu cap lliga fomentar es-
tranyeses ridícules de vestir, que fassin riure,
per esser contraries al *sentit comú*.

per a la pau i la *justícia* en el món.
XINADES

Amb motiu de la famosa profecia de que fini-
ria lo mon a darrers de l'any passat, molts xi-
nos, escampats pel mon, se'n entornaren fretu-
rosos i tristos cap a casa seva, desitjosos de mo-
rir en son poble nadiu i casa pairal.

¡Una vegada més ha resultat veritat aquell
ditxo: *deixarse enganyar com.... un xino!*

BODES... AIGALIDES

Les ha celebrades Polònia amb *el mar* que li
pertoca i va assenyalar lo tractat de Versalles.
La cerimonia va ferse a Puck, celebrant-se una
missa de campanya, i després d'un parlament
del general Haller, aquest va llensar al mar un
anell d'or.... i les tropes, amb *visques* i aplau-
diments, varen enfonsar per uns moments ses
banderes al aiga.

¡Que per molts anys i centuries pugui fruir la
noble Polònia d'aqueixes nocces marítimes que al
ensemps son un motiu de gaubança al present i
de esperança confortant pera l'avenir del poble
polonés!

MALA PAGA

A Bruselas (Bélgica) se torna a construir l'es-
tatua d'en Ferrer, enderrocada pels alemanys
durant la guerra.

Es verament injuriós per a Espanya que
d'aquesta manera s'exalci un *criminal* condem-
nat a mort i causant principal dels fets esgar-
rifosos de la setmana *trágica* a Barcelona. No

era pas mereixedora Espanya d'aqueixa mala
paga.... de ingratitude per part de la nació belga
i Ajuntament de Bruselas, quan tans i tans fa-
vors i atencions (ells meteixos ho confessaren)
reberen los belgas de nostra patria durant la
passada guerra.

A. E.

MORALIDAD Y JUSTICIA

UNA ANÉCDOTA DE FELIPE II

En el mesón de la Gorgoja, en Sevilla, reu-
níanse cada noche, en el siglo XVI, muchos ju-
gadores todos vecinos de aquella pequeña feli-
gresia. Muy ocultos, en una sala del segundo pi-
so, sentados a una larga mesa de nogal y a la
luz de dos mugrientas lámparas comentaban sus
criminales entretenimientos.

Eran los banqueros Simón Barba, amo del
mesón del Rey, Hernando Gutiérrez, afanador
y Juan Martín.

Entre los concurrentes sobresalían, por su
diaria asistencia y su extraordinario vicio Pedro
de Herrera, sastre; Antón Sánchez Piedrahita,
zapatero y Justo el Gordo. Veíanse también al-
gunas veces en la escondida mazmorra del me-
són a hombres de carrera y de negocios, mari-
neros y estudiantes.

Una noche entró en la sala un hombre desco-
nocido, de grave y cortesana figura. Sentóse con
mucha estrechez en uno de los bancos que ro-
deaban la mesa. Juan Martín, tenía la baraja en
las manos, mirando al recién venido, le pregun-
tó:

—Señor, ¿echo cartas para V.?

—Sí—respondió el desconocido con mucho
agrado.

No bien comenzó a jugar, cuando, decidida la
suerte para él, ganaba todas las manos. A la me-
dia hora ya había juntado un alto montón de
plata.

Mirando el zapatero Antón Sánchez Piedrahi-
ta al sastre Pedro de Herrera, que estaba cercano
de pié, le dijo con aire bromoso:

—Herrera, este es más sastre que tú. Mira que
ligero corta. Ni polvo nos va a dejar en los bol-
sillos. Sabe bien donde le aprieta el zapato.

—¡Bah, bah! ¡Qué tontería!—contestó Herre-
ra.—Esto mismo me sucedió a mí un día, años
atrás. Pensaba dejar a mi tercio entero sin una
blanca y quedé yo, después, como el gallo de